

Sen Miydin Kaptan Diyen

– GürhanGürses · 08 Haziran 2015

sana kaç milyon kere söyledim
yine de söylemekten kendimi alıkoyamıyorum
seni seviyorum oh be

bitse de bu aşk gitse de can
yaksa da yıksa da dövse de sövse de
her neyse ne yine de bilmeni istiyorum
seni dünenden daha çok seviyorum

hiç kimse sen değil ki bir hayal gibisin her yüzde aradığım
komik geliyor bana bu halim hem ben seni hiç görmedim ki
Papatya dedim sana , Su dedim, Küçüğüm
ben bunları kayıtlı olduğum kütüğüm bildim

var mıydın sahiden konuştuğum sen miydin
yazıştığım, seviştığım, kavga ettiğim
sen miydin Kaptan diyen Papatya sen miydin sahi
aklım başımda değil ki kalbim yerinde değil
bir masal gibisin dünende bulduğum

sahi sevdin mi beni eğer öyleyse gel al beni lütfen
bu masumane bir istek
heyecana gelip sayma bana yaptıklarımı
değil mi ki gerçek seven çeker hep
değil mi ki aşka düşen kafayı yer
değil mi ki aşklar günü birlik olmuş
ağızda sakız olmuş çiğnenmiş yere atılmış ezilmiş

kanadım kırık kalbim yaralı gidecek gücüm yok buradan
beni tutacak bir el de yok kal diyecek bir dudak da
gelip alsan beni ardın sıra gelirim gittiğin yere
heder oluyorum durup dururken keder
buymuş bizim alınımızda yazılı kader

Yusuf çölde kuyudaydı duydular sesini

Yakup kulübede karanlıktaydı açtılar gözünü
Züleyha isyandaydı düzelttiler yolunu
İbrahim ateşteydi güle çevirdiler közünü
bülbül dikendeydi güle çevirdiler özünü
bul beni yalnız koyduğun kalabalıkların içinde
çal beni

sesin ne kadar da içten geliyor bana
yoksa yanımda mısın sen göremediğim
omzuma çarpıp da fark edemediğim
sesini duyup da bilemediğim gülümsüyorum acı acı
ne kadar da kaybetmişim seni ne kadar da bilmemişim
bu melodi senden bana "Bilmeden Oldu" seni o kadar özlüyorum ki

yüreğim senin dışında kimseyi almıyor yer yok çünkü
daha yalnızım daha suskunum
sen gittikten sonra havadan sudan bahsediyorum
aşkıma içime atıyorum uyutuyorum bir nevi hani ateşi de öyle yaparlar ya
saçları bir tuhaf herkesin bakışları bir yaban halleri bir yalan
konuşmaları bir yavan
altı üstü uzağım senden niye bu kadar hasretim

çayı demlersin ya koyu olur acı olur demini bulur
işte bende yokluğunda öyle oluyorum sana demleniyorum
bu aşkta koyulaşıyorum acılaşıyorum
sahi sen beni içebilir misin bu halimle

yoksun havadan sudan mı bahsedeyim şimdi sana
acınası halimden utanılası yüzümden kahrolası aşkımdan mı
önemi var mı sen tezgahında ederi var mı
yabancılaşıyorum kendime değerlerim ayaklar altında
kişiliğim bitme noktasında sabrım kalmadı daha
tanıyamıyorum kendimi sensiz tanımlayamıyorum
senden uzak düşmüş bir yavru mu desem
seni arayan bir mecnun mu sana düşmüş bir şebnem mi

yoksa bir şimşek miyim bahçene düşen
bir yanardağ mıyım lavlarını ayaklarına püskürten
bir okyanus muyum dalgalarını sen sahiline süren

sana benzetemiyorum ki kimseyi herkes sen değil
aynada tanıyamıyorum kendimi gördüğüm ben değil
gelip beni alsan diyorum tutamıyorum daha kendimi senden uzak
yapamıyorum böyle içi sen dolu olup dışı sensiz yaşamak
gözyaşlarını böyle hep boşa harcamak
doęru değil sensiz ağlamak
yüreği aşkın ve hasretin kızgın maşasıyla dağlamak
kabul edilir iş değil